

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 39. Casimirus Monachus Rex Poloniæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

Exinde Vir Sanctus, Abbate suo con-
 sentiente, cum aliquot monachis Alta-
 hensibus ad desertum in vastis Bohemiæ
 Silvis inventum se recepit, ubi novo fun-
 dato monasterio, anno 1008, postea annis
 triginta septem perseveravit. Ipse & Di-
 scipuli ejus extrema paupertate conten-
 ti, cibo obvio reficiebantur, sola aqua in
 certa mensura sitim restringebant. Gun-
 therius omnium Magister, vir literarum
 rudis, nihil præter aliquot Psalmos didi-
 cerat. At cum alios S. Scripturam legen-
 tes vel exponentes maxima attentione
 & studio auscultasset, sæpe sensus mysti-
 cos modo subridens, modo serio non sine
 audientium admiratione explicabat; Au-
 ctor vitæ ipsius refert, semel Guntherium
 a se auditum fuisse, habentem de S. Jo-
 anne Baptista Sermonem, tanto animo-
 rum motu, ut ex præsentium oculis la-
 chrymas elicuerit. Obiit nona Octobris
 anno 1045. atque Sanctorum numero ad-
 scriptus est.

§. XXXIX.

Casimirus Monachus Rex Poloniæ.

Inter hæc Miecislao Rege Poloniæ anno
 millesimo trigesimo quarto fati fun-
 cto, cum Casimirus ejus filius necdum
 ad ætatem regendis populis parem per-
 venisset, vacantis Solii seu magis Anar-
 chiæ species per annos septem fuit. Ri-

U 5

xa

Sæculum XI. xa defuncti Regis vidua, Polonis invisa,
A.C. 1039. in Saxoniam sub tutelam Conradi Imperatoris confugit, & Casimirus filius haud multo post tempore, matre relicta, in Franciam profectus, Cluniaci cucullum monasticum & nomen Caroli assumpsit. Interim vero in Polonia, cum nullius auctoritate continerentur populi, imasummis miscebantur, novella Religio periclitabatur, Episcopi latebras quarere cogebantur, diripiebantur Ecclesiæ. Tot mala Bretislaus Dux Bohemiæ, Polonorum hostis, bello quoque cumulavit, nam præcipuas urbes admoto exercitu cepit, atque præter alias etiam Gnesnam totius Regni Caput, ex ea, consilium suggerente Severo, Episcopo Pragensi, bellicæ expeditionis socio, Corpus S. Martyris Adalberti, illius urbis quondam Episcopi, ablaturus. Sed dicunt Poloni, Bohemos a Clericis Ecclesiæ Gnesnensis fuisse deceptos & loco corporis S. Adalberti Corpus S. Gaudentii ejusdem Fratris acceptum avexisse. Ceterum Bohemis in prædam cesserunt præter alia Crucifixi effigies aurea trecentarum librarum, tres tabulæ totæ aureæ, margaritis distinctæ, quibus altare majus ornabatur, cunctæque ingentes hujus Ecclesiæ divitiæ. Hanc cladem Ecclesia Gnesnensis anno 1038. tulit.

Dubra lib.
VII. p. 52.

Sup. lib.
LVII. § 45.

Anno

Sæculum XI.

A.C. 1039.

Anno sequentē cum Stephanus, tunc Archiepiscopus Gnesnensis, consultis ceteris Poloniæ Episcopis, missa Romam Legatione tantum Sacrilegium in Ecclesiam suam commissum ad Papam detulisset, Benedictus IX. re satis pensata statuit, Bretislaum Ducem & Severum Episcopum excommunicandos esse, usque dum Res Sacras omnes ablatas restituissent. Ne vero indicta causa damnarentur, accusatos ad purgandum se Romam advocavit. Illi Legatos miserunt, qui Dominorum suorum crimen eo excusarent, quod tenera devotione pretiosissimas Reliquias fuissent prosecuti, & legibus belli id permetteretur. Promiserunt vero, eos omnia direpta reddituros. Sed postea, cum Cardinales auro corruissent, obtinuerunt, ut Dux nihil restituendo a Censura absolveretur.

Tandem Poloni innumeris turbis fatigati, sævisque jactati tempestatibus, Casimirum ultimi Regis sui filium reducendum esse censuerunt. Sed nescii, ubi terrarum degeret, nuncios mittunt in Germaniam ad Rixam Reginam, Casimiri matrem, quæ respondit, filium lucefrui, & in Monasterio Cluniacensi versari. Ergo Cluniacum contendunt, & licentiam concedente S. Odilone Abbate Principem suum alloquuntur in hunc ferme modum: *Adsumus Procerum Optimum-*

tum-

Sæculum XI. *tumque Polonorum omnium nomine suppliciter petentes, ut Regni tui miserearis, veniasque ad componendos fluctus, & patriam ab hostium insultibus vindicandam.*
A.C. 1039. Respondet Casimirus, se sui arbitrii jam non esse, cum ne quidem ipsis colloqui sine facultate Abbatis sui licuisset. Illi S. Odilonem adeunt, qui postquam cum suis de re tanta deliberasset, neutiquam in sua potestate esse, respondit, monachum professum & Diaconum ordinatum dimittere; ad Summum Pontificem se converterent, cui uni in tota Ecclesia suprema potestas esset.

Dispensatio
in votis So-
lemnibus.

Itaque Legati Poloniae Romam pergunt, & in conspectum Benedicti IX. Papæ admissi, quanta calamitas eorum patriam premeret, exponunt, & quam tam Reipublicæ salutiferum, quam Religioni conservandæ necessarium esset, ut Casimirus Princeps Regni fræna capefferet. Res omnino nova petebatur, cujus vix ullum extabat exemplum. Nihilominus postquam diu multumque deliberatum, credidit Papa, concedendum esse, quod Legati postulabant. Dispensavit in votis Casimiri & potestatem fecit, non modo e Monasterio excedendi, sed etiam uxorem ducendi, ea conditione, ut Proceres Poloniae singulis annis in censum denarium unum S. Sedi solverent. Itaque Casimirus in Poloniam revertitur,
 Rex

Rex salutatur, Mariam Principis Russo-^{Sæculum XI.}
 rum filiam uxorem accipit, ex qua ^{A.C. 1041.}
 complures suscepit filios. Regnum in
 Polonia exorsus est anno millesimo
 quadragesimo primo. Ceterum admi-
 randi omnino locus est, quod neque in ^{Mabill, elog.}
 vita S. Odilonis, neque in aliis antiquis ^{S. Odil. n.}
 monumentis Cluniacensibus ulla men- ^{120. Sæc. 6.}
 tio facti prorsus singularis occurrat, sed
 id demum ex Scriptoribus Historiæ Po-
 lonis multo posterioribus discamus. (*)

§. XL.

*Alebrandus Archiepiscopus Hambur-
gensis.*

Hamburgi Hermannō mortuo novus ^{Adam. l. II.}
 Archiepiscopus electus est Bezelin- ^{c. 51.}
 nus, cognomento Alebrandus, ex gremio
 Clericorum Colonienſium evocatus, cui
 Conradus Imperator baculum Pastora-
 lem & Benedictus IX. Pallium dedit.
 Hamburgi a ſuis Suffraganeis, ſeptem-
 que aliis Episcopis Saxonix magna pom-
 pa ordinatus, hanc Sedem annis decem
 tenuit,

(*) Ad hunc locum R. P. Pagi in Critica Hi-
 ſtorico-Chronologica: *Quidquid hac de re (de*
Chronologica difficultate ſermo fuit) ſit, certum
eſt, poſt Miſiconis (Miecislai) obitum, Poloniæ
Statum turbatiſſimum fuiſſe, & Caſimirum Re-
gem, clanculum Cluniacum proſectum, Mona-
chum induiſſe.